

מב:

עין משפט
נר מצוה

סב א ב מיי פיי'ד מהל'
מלוה הלכה א סמג עשין
ל טוש"ע חו"מ סימן קח
סעיף יז:

קמג שם טוש"ע שם סעיף
יח:

ערביך הלכה טו:
 והלכה יט סמג עשין קלא
 טוש"ע חו"מ סימן רנה סעיף
 :ג

בן ז' מ"י פ"ה מהגלות טוען
הלכה א' סמג עשין נד
טוש"ע חו"מ סימן נה סעיף
א:

הלכה א והל' ב סמג עשין
עא טור חו"מ סימן שג:
סח ט מ"י פ"ב מהל'
שכירות הלכה א סמג
עשין פט טוש"ע חו"מ ס'
לא סע"ף א וסימן שא סע"ף
א:

מה'ל' טוען הלכה ד' סמג
שם וסימן זה טוש"ע חו"מ
ק' זה סעיף ד' ועיין במ"מ:
ע' ב' מ"י פ"ד מהלכות טוען
ונטען הלכה א' סמג עשין
סימן לח טוש"ע חו"מ סימן
פח סעיף כג וסעיף כד:

מוסף רע"י

[illegible][illegible][illegible]

יה טענה עצמו, משום שטענה
יתומים על יפוע אלא במ
פרעמין ומצנעיה, משום
אלא בשבועה. משום ש
ליה ואי לא טעין לא טענין
אשתבע לי דלא פרעמין ובעי
אין אדם חוטא דבר שאין
אטקרין למתיניה, דאילו עבדי
ממנו (וואו) גביה ואבדיה הכ
גמסו הלא נכשצין דיהולת
לפומתייה, ככצרות דמין
לכמיז (ויקרא כה) והתחנל

וְלֹא בִּדְרֵבָּה קְמִיפְלָנִי. הֵלֵךְ מִפּוֹרֵשׁ שָׁמַיָּא דְכַמְצוּת (דף יח: וס) ד'ה וצטלי' וצטניקין (גיטין דף נא: וס) **וְאִין** בְּהֵן תִּשְׁלֹמוֹ בַּפֿ. טַעַם קִרְקַע שִׁיכָא גִינִיָּה כְּגוֹן מִסִּיג גְּבוּל אִי נִמְנִי בְּגַפְסִין טַעְמוֹת וְהֵלֶךְ טַעַם טַעַם גִּבּוֹר וְרִבִּי מֵאִיר מוֹדֵה נִמְנִי בְּשִׁאֵין עוֹמְדוֹת לִינְצֵר: **וְלֹא** תִּשְׁלֹמוֹ ד' וּח'. לֹא

כִּלְהוּ נָמִי מִשְׁעַת אֲחֵר
אֵלֹא בִּדְרַבָּה קִמְיִפְלֹג
אִמְרָה תּוֹרָה מוֹדָה
זֶהוּ מִי שֶׁהוּא מִי שֶׁהוּא

שְׁמוֹר הַנֶּחֱשׁ אֵין נִשְׁכֵּעַ. מִשּׁוֹם
דִּקְרָא נְשׁוֹמֵר חֲסֵם כְּחֵץ
לְדִיאִירִי נְשׁוֹמֵעָה נֶקֶט נְשׁוֹמֵעָה וְהִיא
לְדִאִין מִשְׁלֵם אִם פִּשַׁע כְּמוֹ שׁוֹמֵר
שֹׁכֵר דְּפִטּוֹר מִחֻזּוֹ דִּידֵיהּ דִּהִינּוּ
גְּנִיבָה וְאִבְדִּיהּ וְנִרְחָה לְשׁוֹמֵר שֹׁכֵר
גְּנִמִּי פִטּוֹר מִפִּשְׁעֵיהּ כְּדִמּוּכָה צִפְרָק
הַסּוֹכֵל (סס קד ג.) גְּנִי הוּא הוּא אֶרְנָקִי
לְדִקְדָּקָה לְחֵמָה לְפִנּוּמִנְדִּיתָא אֶפְקֵדִיהּ
כִּדְרָא יוֹסֵף גְּנִי הוּא גִבְרָא פִשַׁע צִיֵּה
אֶחָדוּ גְּנִי וְגִנְבוּ אִם לֹא יוֹסִפְטֵרִיהּ מִשּׁוֹם
לֹא לְשׁוֹמֵר וְלֹא לְחֵלֶק לְעִינִים וְהֵסֵם שׁוֹמֵר
שֹׁכֵר הִיא לְרֵצ יוֹסֵף דְּלֹאֵר בְּסִמּוּךְ
שׁוֹמֵר אִבְדִּיהּ כְּשׁוֹמֵר שֹׁכֵר מִשּׁוֹם לֹא
נִשְׁכֵּעַ לְחִיבָה רִיפְתָּא לְעִינִי וְהִלֵּךְ
לְמַחֲמִינִי נִמִּי שׁוֹמֵר שֹׁכֵר אֵין נִשְׁכֵּעַ
נִשְׁנָאֵם אִלֵּין נְשׁוֹמֵעָה קִמְיִיתָא דְּכִתְבֵּי
צִבְרָאֵם חֲלִיף וְקִאֲמֵר צִיֵּה דֵּהֶשׁוֹמֵר
חֲסֵם אֵין נִשְׁכֵּעַ דִּהִינּוּ גְּנִיבָה קִאֲמֵר
נִמִּי דְנוּשָׁא שֹׁכֵר אֵין מִשְׁלֵם גְּנִיבָה
וְהִמְלִיךְ נִמִּי דְשׁוֹאֵל אֵין מִשְׁלֵם אִם
גִּנְאָסָה אִם אִפִּי נִגְנֵבָה דֵּהֶא חִיתִּיקֵשׁ
לְשׁוֹמֵר שֹׁכֵר וְאִם שָׁלַל צִיֵּת וְנִשְׁכֵּעַ
פִּטּוֹר. וְעוֹד דְּמִשָּׁה לֹא תִנִּי לֵה דִלָּא
שִׁיךְ צִהֲקֵיהּ שָׁלָה וְשִׁיךְ דְּנִתָּה
לְשׁוֹמֵר ד' הו' מִשּׁוֹם דִּשְׁיִךְ צִבְרָה
אֶחָדוּ מִכֵּר אִלֵּין דְּמִיטֵעַ קִרָּא אִפִּי
שֹׁכֵר מִטְּלָטִין: עָלָּ בֶּרֶךְ דְּבִרָּה פִּשַׁע
כִּלְשָׁה. חִימָה צִשְׁלָמָה לִמְד' צִמְרֹבָה

אמינא הדינא הוא
עושה קנוניא על ד
שהקדיש כל נכסיו
קנוניא על הקדש יא
גבי בריא ודיא חיישי
והשטרות והקרקעו
ארבעה וחמשה^א שו
אומר^ב קדישים שחיי
נשבעין עליהן רבי כ
חכמים מודים לו כי
חמש רבי מאיר ימח
אין נשבעין אלא
מסרתי לך וכים מל'
אתה נוטל פטור זה
כפל מגול^ג דתנו רבנ
ועל שלמה פרט על כ
הפרט^ד מה הפרט מ
וגופו ממון יצאו קרק
שטרות שאע"פ שהן
כפל^ה ולא ארבעה וד
תשלומי שלשה ואר

[illegible][illegible]

שבועת הד"ינין פרק ששי שבועות

וְלֹאֲכֵן טַעַמָּהּ נָתַן כו'. וְנָתַן פַּעַמִּים וּרְבָּעַן אֲחֵמִי פְלִיגִי עֲלֵיהֶּ: אֲלֵא דְרַבָּה קַמִּפְלָגִי. וְלַעֲלוֹס בְּטוּעִי קָטָן וְשֹׁס דַּלִּין טַעַמָּהּ אֲחֻסְיָה בְּמִקְוֵה אַחֵר דְּכַתְּבִי (שְׁמוֹת כג) יֵתֵן אִשׁ קָרִי לִיָּה הֵכָּה טַעַמָּה עֲלֵמָּה מִיָּהוּ הֵכָּה טַעַמָּה הִיא דַּהּ אִשׁ נִתְּנָה לָהּ דְּלִמְכָּה מִתְּנִיתָ עֲלֵמָּה הִיא בָּאָה וְאִשְׁוּ דְּקֶאֱמַר פַּעַמִּים וְכִי

תימח רבנן חמח' פליגי עליה דרשב
 קמיפלגי: הסה דלא אמר ברי לי.
 רישא דקמיא פטור דלא אמר היתום
 ברי לי ספא דקמיא נשבעין לקטן
 דלמחר ברי לי: ליפרע מנכסי קטן.
 מנכסי יתום ואפי' הוילא שטר עליו
 צריך שבויה שלא נתקבל חוב זה
 מאביו: ליפרע מנכסי הקדש. התקדש
 נכסיו וילא עליו שט"ח וכל ליפרע
 מן הנכסים צריך שבויה: סניא.
 במסכת תבוצות (דף פו) ולקמן בכלל
 הנשבעין (דף מה): בין לטובירוב.
 דתמן בהנחיקין (גיטין מה): אין נפרעין

מִן הַיְּתוּמוֹת חָלָה מִן הַיְּצוּרִים. וְהִיא
דַּמְתָּא תַּרְמִי חָלָה לְגִדּוּלִים וְחָלָה
לְקֻטְנִים: אָדָם עוֹשֶׂה קֻטְנִיָּה עַל
הַיְּדוּעַ. הַלּוֹה הָיָה עֹשֶׂה (א) עֲלֵה רַמְיֹחָא
עֲלִיו וְחָמַר אֲנִי חֵיב לָךְ כְּדִי שֶׁתִּיּוֹרֵךְ
הַקֶּרֶקֶר מִמֶּנּוּ וְתִּחְלֹקוּ בְּרַמְיֹחָא:
מִנֶּה לְפָנָיו בִּידֵי. (ה) הַגִּבְיָהוּ תַּחֲלֵה מִן
הַנֶּכְסִים שֶׁהִקְדַּשְׁתִּי: אֵין אָדָם חוֹטֵא וְלֹא
לֹ. נִשְׁבֵּיל יוֹרְשֵׁין: מִתַּנִּי קִדְשִׁים
שְׁחִיבִי נֶאֱחָרִיטוֹן. כְּגוֹן אֲמַר הִרִי עֲלִי
עוֹלָה וְהַפְרִישׁ בְּהֵמָה לְגִדְרוֹ וְהַפְקִידָהּ
לֹה נִשְׁעֵה עֲלֶיהָ אוֹתוֹ שֶׁהִפְקִדוֹן בִּידֵיו
דִּרְעוֹ (ו) קֵרִינן צִיָּה דְדַבְּרַ הַגּוֹרֵם
לְמִמּוֹן לְרַצִּי שֶׁמֶעוֹן כְּמִמּוֹן דְּמִי:
יֵשׁ דְּרִישׁ שֶׁן נִקְרָעָה. שְׁמַחֲזִירִין
לְקִרְקֵה וְאֵינן קִרְקֵה וְנִשְׁעֵצִין לִיהֵן.
וּבְצִמָּ' (מִגֵּ') מִפְרַשׁ פְּלוּמְסִיָּה: גִּבָּ' וְלֹא
שְׁלֹמִי שֶׁלֶּשׁ וְאַרְבַּעַה. (ז) וְכִין דִּכְפַּל
לִיכָא הוּו לְהוֹ שֶׁלֶּשׁ וְאַרְבַּעַה: אֵין

י"ש קא משמע לן והאמר רב הונא ^(א)השכיב מרע
 ומר מנה לפלוני בידי נאמן חזקה אין אדם עושה
 י ^(ב)ה"מ שכיב מרע ^(ג)דאין אדם חושא ולא לו אבל
מתני' ואלו דברים שאין נשבעין עליהן ^(ד)העבדים
 וההקדשות ^(ה)אין בהן תשלומי כפל ולא תשלומי
 חנם אינו נשבע נושא שכר אינו משלם ר' שמעון
 באחריותן נשבעין עליהן ושאינו חייב באחריותן אין
 דאומר ^(ו)י"ש דברים שהן בקרקע ואינן בקרקע ואין
 עשר גפנים מעונות מסרתי לך והלה אומר אינן אלא
 שבועה וחכ"א כל המחובר לקרקע הרי הוא בקרקע
 דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין כיצד בית מלא
 מסרתי לך והלה אומר איני יודע אלא מה שהנחת
 מר עד הו"ז וזה אומר עד החלון חייב: **גמ'** תשלומי
 על כל דבר ^(ז)פשע כלל על שור ועל חמור ועל שה
 אבדה חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין
 דש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל
 ת שאין מטלטלין יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו
 לטלין אין גופן ממון הקדש רעהו כתיב: ^(ח)(ולא תשלומי
 שה: מ"ט תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא ולא
 ה: שומר חנם אינו נשבע: ^(ט)מנא הני מילי דתנו רבנן
 כי

יין (צמריה) (סע דף עו. וס) ונא מצית הקדש וי"ל להסח חרשה
 בית הגנב) ונקטיה נמי לענין הקדש אי נמי הסח בגנב עצמו
 כלל ופרט קרא דעל כל דבר שפע דמסיק כל ריבויא הוא
 נקט האי מאן כלל ופרט דצמדה זו נמי ממעטי כל היי:
 וכל

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

(6) ב"ק קז. ב"מ ג. תבובות יח.
 גיטין נא: (3) [לקמן מה-].
 (2) גיטין ג. תבובות נד.
 (7) תבובות פז. לקמן מה-.
 (8) צ"ב קעד: [עפרין כג-].
 (1) שס ב"מ ה. קידושין כג-.
 (1) [ב"מ טו.]. (ח) ב"מ נח. ע"ש.
 (ט) גיטין לט. סנהדרין טו. ב"מ
 ק: (1) ב"ק סז: ב"מ ז:
 (2) [לעיל לו:]. (3) [ב' תבובות
 הללו נראה כמיותר]. (4) [ב"מ
 ז:]. (5) [שמות כג:]. (6) [ועי'
 תוספות ב"ק סג. ד"ה רעהו].

תורה אור השלב

זֹרֵר עַל חֲמֹר עַל שָׁה עַל
זֹלָמָה זֹל בֶּל אֶרְדָּה אֶזְ

יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד
הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר שְׁנֵיהֶם
אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם
שְׁנַיִם לָרְעָה: שְׁמוֹת כֹּב ח

הגהות הב"ח

(א) גמ' ה"ט שמיז מרע. ג"כ
ע"י בחוס' בנ"ב דף קע"ה:
(ב) שם על כל דבר פשע. ג"כ
לשון רש"י בזהב: דף מ ע"ב
על כל דבר פשע סיפיה קדקא
מישחתי בטוען טענת גנז או
בגנז עלמו: (ג) רש"י ד"ה
אדם וכו' הלוה הזה עשה
עצמו רמיה עליו: (ד) ד"ה
מנה וכו' הִבְבִּירוּ מתלה:
(ה) ד"ה ולָא משלמי וכו'
דבינון:

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה שומר. ואם
 שאל כו'. ויש מחייבין. ב"ה
 (בסו' ז"ה ס"א וע"ש בש"ך
 ובאחרונים) ובסומן ש"א סתם
 כדעת המוס':

[illegible]

דוהים ואין צ"ל קטנים בר'.
 ידים לא יפרע אלא בשבועה.
 נן מהו דתימא משעבדי דכי
 פלוגי בירי נאמן. חזקה אין
 ל ברי חיישין שמא קנטיא
 נ'ר'. מנהגי מילי שאלו כולן
 שטכר אינו משלם. אס נגנזו
 נשצנין על הקרקעות ועל
 אן, שחוק ר' יוסף צר חנינא
 מ (ה): דהקרקעות.
 ל משלום ד' ור' (ב"מ ה):